

Ett möte med löshästar

A: jää he försööka jaag me löö- ja va i kántakt me teij ja så ja veit hor he vaa

I: kääm di pää ti

A: näj di- ja fää frön fabriitje en kvield å så haa ja dåålit me- me lökton på vilsopee

B: e va mörkt heilt enkält

A: å först så ååka ja nedär åt diitje ve täälfnabriitje (.) he de stöödiitje fö ja soo int ríktit vart ja fää (.) men ja kääm jo tedan (.) å så jeeg ja å föört[1] in stoond å så tenkt ja att nej nåo stiigä ja no poo på nnytt å så ska ja far heim (.) å tå ja käämbä ve- ve-

B: leandärs

A: leandärs å di haa eeldin i straalmass- elo eeldin ve straalmass så e stjena[2] måot leandärs hiusveddjén å så tykkt ja ja soo na skoggor (.) så tenkt ja va- va je he je fö sjlaa nö men ja hinda bara tenk e hördö så stáo in hest mitt po veejin å stáo seekärt å nikka å säävd (.) å så ååka ja an millan baakbeinen (.) å så sesstest an nidär han vort förskrekkt han seekärt så an sank ihåop övi syyklin menn elo po vilsopee

I: men vann va tö tå

A: jaa ja ååka ja (.) ja ååka ja på syyklin (.) å så sesstest an nedär å så flatta an ihåop framjiule fö me

B: e va ååka tå

A: e va fäärdi ååka tå (.) tå fee ja föör[1] heim (.) å veit tå voort e rööro på-ddäm

B: e va heila-

A: di va jo heila håopin sãm stáo tå

B: njaa nå i-

A: å di voort redd (.) så ja fe taag i framjiule po- po vilsopee ja å så dråo ja e ti hagan å stáo oppett hagan man di sprangg taan för annors ha-

I: do sko jo ha kona vaari neertrampa

A: jaa annors ha ja vaari nedärtrampa nåo seekärt

B: jaa

A: så ja steig ond- å tå sko ja försöök stiig poo po

A: Jå, det försökte jag med lö- jag var i kontakt med dem jag så jag vet hur det var.

I: Kom de på de?

A: Näj, de- jag for från fabriken en kväll och så hade jag dåligt med- med lyktan på velocipeden.

B: Det var mörkt helt enkelt.

A: Och först så åkte jag ner i diket vid telnfabriken, det där stordiket för jag såg inte riktigt vart jag for. Men jag kom ju därifrån. Och så gick jag och förde[1] en stund och så tänkte jag att nej, nog stiger jag nu på på nytt och så ska jag fara hem. Och då jag kommer vid- vid-

B: Leanders.

A: Leanders och de hade elden vid Strahlmans eller elden vid Strahlmans så det skenade[2] mot Leanders husvägg. Och så tyckte jag jag såg några skuggor. Så tänkte jag va- vad är det här för slag nu men jag hann bara tänka det, hördi, så stod en häst mitt på vägen och stod säkert och nickade och sov. Och så åkte jag den mellan bakbenen. Och så satte den sig ner, den blev förskräckt den säkert så den sjönk ihop över cykeln min, eller på velocipeden.

I: Men var var du då?

A: Ja, jag åkte jag. Jag åkte jag på cykeln. Och så satte den sig ner och så plattade den ihop framhjulet för mig.

B: Det var åkt då.

A: Det var färdigt åkt då. Då fick jag föra[1] hem, och vet du då blev det rörelse på dem.

B: Det var hela-

A: De var ju hela hopen som stod där.

B: Nja, nå i-

A: Och de blev rädda. Så jag fick tag i framhjulet på velocipeden jag och så drog jag den till hagen och stod uppefter hagen medan de sprang därifrån för annars ha-

I: Du skulle ju ha kunnat bli nertrampad.

A: Ja, annars hade jag blivit nertrampad nog säkert.

nytt tå ja va ve skreddaris tå men e jig int na meir
tå fö tå haa di flatta ihåop framjiule fö me (.) så så
di va in smolo faali nåo på hööstan åm int-

B: jaa nå

A: åm dö kååm ååkand i mörkre

I: jaa fö dö va jo tyst tö int leit jo he na

A: jaa å så va e nåo int-

B: nää di ståo jo å sååvd ti

A: int haa he all lyyse på syyklin tå di kååm å

B: nå int haa e nain na lyyse tan tiidin e va nåo-

A: nää vi fåor- vi fåor i mörkre (.) vi soo i mörkre tå

B: ja (.) ja veit tå vi fistja å kååm i laand po neetren
(.) fron svidihamn (.) så åm man skåda oppååt så
soo man jo vann gråntåppan kanstji e skogga liite
på tei å do försöök haald de millan he tå så kona
do hals ett veejin

I: men tjöörd it ni i diik tå

A: nåo heend e vel nåo

B: nee jaa nå nåo heend e vel nåo men men int

B: Ja.

A: Så jag steg und- och då skulle jag försöka stiga
på på nytt då jag var vid Skräddars då men det
gick inte längre då för då hade de plattat ihop
framhjulet för mig. Så, så de var en smula farliga
nog på höstarna om int-

B: Ja nå.

A: Om du kom åkande i mörkret.

I: Ja, för du var ju tyst du, inte lät ju det något.

A: Ja, och så var det nog inte-

B: Nä, de stod ju och sov de.

A: Inte hade alla lyse på cykeln då de kom och.

B: Nå inte hade någon något lyse den tiden, det
var nog-

A: Nä, vi for- vi for i mörkret. Vi såg i mörkret då.

B: Ja. Jag vet då vi fiskade och kom i land på
nätterna, från Svedjehamn. Så om man tittade
uppåt så såg man ju var grantopparna, kanske det
skuggade lite på dem och du försökte hålla dig
mellan det då så kunde du hållas längs vägen.

I: Men körde inte ni i diket då?

A: Nog hände det väl nog.

B: Ne, ja nå, nog hände det väl nog men, men int

[1] föör 'leda' (cykeln)

[2] stjena 'lös', 'kastade ljus'